Dosarul nr. 1-126/24;
1-24059188-32-1-03062024-1

SENTINŢĂ
În numele Legii

18 martie 2026 or. Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni) în componenţa:
Preşedintelui şedinţei de judecată, judecător - Natalia Doroftei
Grefier Lilia Crețu

Cu participarea:
Procurorului, acuzatorului de stat: *****
Apărătorului inculpatului: Alexandru Bogos
Inculpatului: Moraru Alexei

judecînd în şedinţa de judecată publică, cauza penală de învinuire a lui:

Moraru Alexei Vladimir, născut la *****, IDNP *****, cetăţean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în s. *****, r-nul ***** studii medii, căsătorit, nesupus militar, cu persoane la întreținere, angajat în cîmpul muncii, moldovean, anterior condamnat,

în săvârşirea infracțiunii, prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, -

constată:

La ***** aproximativ la ora 23:20, Moraru Alexei Vladimir, având scopul conducerii unității de transport în stare de ebrietate, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, a ignorat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357, din 13.05.2009, prevăzute de pct. 14, lit. a), care prevede că *„Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției”,* deținând permis de conducere cu nr. *****cu categoria „B”, Moraru Alexei Vladimir a condus automobilul de model „*****” cu număr de înmatriculare BXI - 022, pe strada Basarabia în orașul Ialoveni, unde fiind stopat de către ofițerul de patrulare a INSP Hîncești - Ialoveni a MAI,***** a fost supus testării alcooscopice cu aparat „Drager” constatându-se în aerul expirat de către Moraru Alexei Vladimir o concentrație a vaporilor de alcool în mărime de ***** mg/l, ce conform art.134[12] alin. (3) din Codul penal, reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale, Moraru Alexei Vladimir a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, adică conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat de ebrietate.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat, *****, s-a pronunțat pentru a-l recunoaște vinovat pe Moraru Alexei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(1) din Codul penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 240 ore muncă

neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în mărime de 25,70 lei.

Apărătorul ***** a pledat în dezbateri judiciare pentru achitarea lui Moraru Alexei de învinuirea adusă în baza art. 264[1] alin.(1) din Codul penal, deoarece fapta incriminată inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Inculpatul Moraru Alexei a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare, pe motiv că nu se consideră vinovat, și nu a comis fapta ce i se impută.

În ședința de judecată, inculpatul Moraru Alexei, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, declarând că în luna martie 2024, a venit din Ungheni împreună cu cumnatul Ciumac Anatolie, cu automobilul de model *****, la Ialoveni la nașu său, ca să ajute la careva lucrări de construcție. Cînd s-au pornit spre casă, afară ploua tare și vizibilitatea era redusă și au hotărât să se oprească, în centru la parcarea de lângă cerc și să doarmă în mașină până a doua zi și apoi să plece acasă. Nu a vrut să-l deranjeze pe naș și de aceia nu s-au întors înapoi. Nașul le-a dat o sticlă de vin și ei au consumat din ea, iar mașina era parcată. Era ora 22:00 – 23:00. Până acolo nu i-a oprit nimeni, nici un echipaj de poliție. Din momentul stopării până a venit poliția a trecut cam jumate de oră. Nu se deplasa când s-a apropiat poliția și i-au solicitat să fie testat.

Chiar dacă inculpatul Moraru Alexei, n-a recunoscut vina în faptele imputate, culpa acestuia a fost dovedită pe parcursul cercetării judecătorești prin declarațiile martorilor.

Astfel, martorul ***** fiind *****at în ședința judiciară a explicat că, la data de ***** spre 17.03.2024, în calitate de ofițer al direcție Patrulare Centru al INSP, a fost implicat în serviciu de menținere a ordinii publice și securității traficului rutier pe sectorul Ialoveni, împreună cu colegul de serviciu, *****. Aproximativ în jurul orelor 20:00-20:30, în timpul patrulării, în Ialoveni pe str. Basarabia 12, a fost stopat mijlocul de transport de model *****, la volan se afla o persoană de gen masculin. La solicitare de a prezenta actele pentru verificare, conducătorul auto a coborât de la volanul automobilului și a comunicat, că are permis de conducere, dar nu este la el. Pe parcursul discuției, de la conducător se simțea un miros puternic, asemănător alcoolului. Ulterior, acestuia i s-a propus testarea alcoolscopică, fiind de acord. Conducătorul auto a fost testat alcoolscopic cu aparatul „Drager", obținând rezultatul de ***** mg/l alcool în aerul expirat. Ulterior, i s-a adus la cunoștință că poate să meargă la Dispensarul Narcologic, însă acesta a refuzat. După aceasta, au fost întocmite toate actele necesare.

Martorul***** în ședința de judecată a declarat că la data de *****, se afla în serviciu de noapte începând cu ora 19:00, împreună cu colegul de serviciu *****. În jurul orelor 20:30 aflându-se în or. Ialoveni, str. Basarabia, a fost observat un mijloc de transport de model ***** cu n/î *****, cu un mers neuniform. A fost stopat. De mijlocul de transport nu ține minte cine s-a apropiat, dar ține minte că în mașină erau mai multe persoane de gen masculin, vizibil în stare de ebrietate și șoferul avea un comportament suspect. La solicitarea lor, șoferul a coborât din mașină, iar din cavitatea bucală se simțea un miros de alcool, s-a prezentat ca Moraru Alexandru, prin care a comunicat ca nu deține permisul de conducere, dar deține buletinul de identitate, și i s-a propus testarea alcoosopică. A acceptat, a fost testat cu aparatul Drager, rezultatul fiind de ***** ml/alcool în aerul expirat. Fiindu-i propusă relevarea probelor de sânge, a refuzat. Din câte țin minte stăpânul mijlocului de transport era pasagerul din față și fiind și acesta în stare de ebrietate. Automobilul a fost ridicat și dus la parcarea specială.

Vinovăția inculpatului Moraru Alexei, se dovedește și prin materialele dosarului cercetate în cadrul ședinței de judecată în ordinea art. 373 Cod procedură penală și anume:

- Procesul verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din *****; (f.d.5)

- Procesul verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din *****; (f.d. 12)

- Îndreptarea către Dispensarul Republican de Narcologie din *****; (f.d. 13)

- Procesul verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din 17.03.2024; (f.d. 14)

- Procesul verbal de examinare a obiectului din *****; (f.d. 10)

- Procesul verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din *****; (f.d. 32-33)

- Procesul verbal de examinare din *****; (f.d. 34)

- Procesul verbal de confruntare din 25.04.2024, acțiune procesuală efectuată între învinuitul Moraru Alexei și martorul ***** (f.d. 76-78)

- Procesul verbal de confruntare din 25.04.2024, acțiune procesuală efectuată între învinuitul Moraru Alexei și martorul *****; (f.d. 79-80)

Mijloacele de probă: Documente:

- tichetul analizatorilor vaporilor de etanol în aerul expirat de tip Drager din *****, ora 23:34, anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța OUP din *****. (f.d. 6,11)

- purtătorul material de informații de tip CD-R pe care sunt stocate două înregistrări video efectuate la *****, stocate pe recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală din *****. f.d.(35-36)

Încadrarea juridică a acţiunilor inculpatului (temeiul juridic al răspunderii penale).

În conformitate cu art. 101 Cod procedură penală, instanţa de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăţia inculpatului în fapta imputată.

Conform prevederilor art. 384 Cod procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În acest sens, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4) Cod procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în şedinţa de judecată, instanţa menţionează faptul că starea de fapt probată în faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptelor imputate s-au confirmat în totalitate.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate şi examinate minuţios de către instanţa de judecată, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialităţii.

Apreciind în ansamblul lor probele administrate în şedinţa de judecată, instanţa constată că de către organul de urmărire penală au fost acumulate probe cu caracter pertinent şi concludent atât în ceea ce privește caracterul infracțional al faptei, cât şi a vinovăţiei inculpatului, în săvârşirea infracțiunii incriminate, iar acțiunile acestuia au fost corect încadrate în prevederile art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de judecată a constatat că inculpatul Moraru Alexei, la data de ***** aproximativ la ora 23:20, având scopul conducerii unității de transport în stare de ebrietate, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, a ignorat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357, din 13.05.2009, prevăzute de pct. 14, lit. a), care prevede că *„Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției”,* deținând permis de conducere cu nr. *****cu categoria „B”, a condus automobilul de model „*****” cu număr de înmatriculare BXI - 022, pe strada Basarabia în orașul Ialoveni, unde fiind stopat de către ofițerul de patrulare a INSP Hîncești - Ialoveni a MAI,***** a fost supus testării alcooscopice cu aparat „Drager” constatându-se în aerul expirat o concentrație a vaporilor de alcool în mărime de ***** mg/l, ce conform art.134[12] alin. (3) din Codul penal, reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța de judecată atestă că, la data comiterii faptei - *****, dispoziția și sancțiunea art. 264[1] alin. (1) Cod Penal erau următoarele: ” (1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similare se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, art.264[1] Cod penal, a fost modificat, recăpătând următorul cuprins: ”Alin.(1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante și/sau de alte substanţe cu efecte similare se pedepsește cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța de judecată subliniază că, potrivit prevederilor art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. În speță infracțiunea a fost săvârșită la data de *****, respectiv fiind aplicabile prevederile Legii nr.138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018 care prevedea pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pedeapsă care este mai blândă, respectiv fiind favorabilă inculpatului.

Astfel, instanța de judecată constatată că prin acțiunile sale, Moraru Alexei a săvîrșit infracțiunea prevăzută la art. 264[1] alin. (1) Cod penal (în redacția la momentul săvîrșirii faptei -

*****), după indicii calificativi" conducerea *mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*".

În dezbaterile judiciare, apărătorul Alexandru Bogos a pledat pentru achitarea inculpatului.

În special apărătorul a indicat că probatoriul prezentat de partea acuzării și analizat supra nu demonstrează vinovăția inculpatului Moraru Alexei în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin.(1) Cod penal.

Instanța apreciază alegațiile părții apărării ca o poziție de apărare care însă noate servi temei pentru adoptarea unei sentințe de achitare și reține că infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, este o infracțiune formală, ea se consideră consumată din momentul conducerii mijlocului de transport de către persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare.

Instanța reține că fapta săvârșită de inculpat prezintă pericol social întrucât alcoolul și drogurile diminuează puterea de discernământ, capacitatea de concentrare şi atenția conducătorilor auto, le alterează reflexele, timpul de reacție, acuitatea văzului, iar numărul erorilor în conducerea autovehiculelor şi al încălcărilor de lege crește în raport direct proporțional cu cantitatea de alcool ingerată.

Obiectul juridic al infracțiunii de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe constă în relațiile sociale referitoare la siguranța circulației pe drumurile publice, relații care sunt incompatibile cu conducerea sub influența alcoolului sau a altor substanțe.

Subiectul infracțiunii analizate, este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În plus subiectul are calitate specială de persoana care conduce mijlocul de transport, or, Moraru Alexei, se încadrează în noțiunea dată, pe numele acestuia fiind eliberat permis de conducere.

Elementul material al *laturii obiective* se poate realiza printr-o acțiune de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii unui permis de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație produsă de alcool sau alte substanțe interzise.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă, astfel că, în speță, se constată cu certitudine că inculpatul Moraru Alexei și-a dat seamă de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale și a condus mijlocul de transport, aflându-se în stare de ebrietate cu grad avansat.

Totodată potrivit pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate.

În conformitate cu **art. 134^{12} alin. (3) Cod penal (în redacția la data săvîrșirii faptei - *****)**„prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

De altfel, infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului este o infracțiune de pericol, astfel că, pentru a se evita producerea de accidente de circulație, legiuitorul a incriminat această faptă, pericolul social fiind unul abstract, inseparabil legat de materialitatea faptei, indiferent de împrejurările în care s-ar comite aceasta şi de urmările produse ori care s-ar fi putut produce cu privire la persoane sau bunuri. Astfel, instanța constată că prin săvârșirea faptei analizate s-a pus în primejdie siguranța celorlalți participanți la trafic, stare de pericol care este prezumată.

Existența faptei respective este confirmată prin declarațiile martorilor ***** și *****, care fiind *****ați în ședința de judecată au confirmat faptul stopării lui Moraru Alexei și testării alcooscopice, constatându-se în aerul o concentrație a vaporilor de alcool în mărime de ***** mg/l.

Instanța reține la fel că vinovăția inculpatului se mai confirm prin proba Drager-Test Nr. 100097 (aparat Drager Alcotest 6810, seria ARDM - 0345) prin care s-a stabilit că concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat la Moraru Alexei la *****, ora 23:34 constituia 0.85 mg/l (f.d. 7).

Subsidiar instanța de judecată notează că inculpatul fiind documentat de colaboratorii de poliție nu a contestat procedura de testare alcoolscopică, respectiv acesta a fost de acord cu concluzia luată de către agentul constatator. Totodată martorii ***** și ***** în cadrul cercetării judecătorești au confirmat faptul, precum că inculpatul a fost deacord cu rezultatele testului „Drager", fiind de acord cu acțiunile realizate.

Din conținutul procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din ***** rezultă că Moraru Alexei a fost de acord cu rezultatul testului alcoolscopic (f.d. 5). Mai mult ca atît, instanța atestă că la f.d. 13 a cauzei penale este anexată îndreptarea eliberată la data de *****, ora 23:55 min. lui Moraru Alexei pentru a se prezenta la Dispensarul Narcologic de Narcologie pentru prelevarea probelor biologice în vederea stabilirii dacă a consumat sau nu alcool. Moraru Alexei prin înscris olograf și contra semnătură a indicat pe blancheta "Îndreptării" că refuză prelevarea probelor de sînge.

Analizînd cauza penală privindu-l pe Moraru Alexei prin prisma jurisprudenței CtEDO, instanța atestă că la caz, inculpatul și-a manifestat în mod expres refuzul său de a a se deplsa la Dispensarul Narcologic în vederea prelevării probelor biologice, motiv din care instanța atestă că ofițerii de poliție au respectat întocmai prevederile legale în timpul documentării inculpatului, i-au explicat acestuia dreptul de a solicita prelevarea probelor biologice, astfel că nu există nici-un temei pentru a pune la îndoială rezultatele testării alcoolscopice și a dipsune achitarea inculpatului.

Respectiv, faptul că inculpatul Moraru Alexei, nu-și recunoaște vinovăția în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, după semnele calificative „*Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat",* instanța o consideră ca o modalitate de apărare a sa, îndreptată spre eschivarea de la răspunderea penală. Or, nerecunoaşterea vinovăției către inculpat reprezintă o metodă de apărare şi un drept al inculpatului de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 din Codul de procedură penală.

În concluzie*,* instanţa de judecată constată faptul că au avut loc faptele de săvârșirea cărora este învinuit inculpatul, aceastea au fost săvârșite de către inculpat, întrunesc elementele infracțiunii inserate în prevederile art. 264[1] alin. (1) Cod penal, iar în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine vinovăția inculpatului Moraru Alexei în cele imputate, în consecință, acesta urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii, individualizată prin „*Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat"*, care a fost just încadrată.

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale, instanța reține că acțiunile inculpatului Moraru Alexei au fost încadrate în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal (în redacția la momentul săvîrșirii faptei - *****), care stabilea pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Astfel în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea incriminată acestuia se atribuie la categoria infracțiunilor „ușoare".

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod Penal, (în redacția Legii la momentul săvîrșirii infracțiunii) persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvîrşirea unei infracţiuni uşoare.

Instanța subliniază că prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului Penal și a Codului Contravențional) art. 60 alin. (1) lit. a) Cod Penal, a fost modificat după cum urmează: "la alineatul (1) litera a), textul „2 ani" se substituie cu textul „3 ani";

Totuși, instanța relevă că potrivit art. 10 Cod Penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv.

Respectiv, în privința inculpatului Moraru Alexei urmează a fi aplicat termenul de prescripție stabilit de Codul Penal la momentul săvîrșirii infracțiunii.

Totodată, instanța remarcă faptul, că în conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit alin. (4) pct. 3) din aceeași normă, *sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei*, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 şi 58 din Codul penal, *cu liberarea de pedeapsă în cazul* prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al *expirării termenului de prescripție*.

Astfel, instanța notează că infracțiunea prevăzută la art. 264[1] alin. (1) Cod penal a fost comisă de inculpatul Moraru Alexei la 16 martie 2024.

Respectiv, din momentul săvîrșirii faptelor și pînă la data adoptării prezentei sentințe au trecut mai mult de 2 ani. La fel, instanța atestă că, cursul prescripției nu a fost suspendat.

Instanța menționează că printre garanțiile procesului echitabil, reglementat de art. 6 din Convenția Europeană, se enumeră faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, ceea ce este subsecvent și pentru prezenta cauză, fiind, totodată, respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția Republicii Moldova, de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul penal și Codul de procedură penală.

Concomitent, este indubitabil că una din condițiile guvernante ale adoptării hotărârii judecătorești legale este respectarea garanțiilor procesului echitabil, iar una din cele mai importante garanții este respectarea principiului securității raporturilor juridice. Curtea de la Strasbourg, în cazurile Republicii Moldova, a evidențiat că o modalitate de *încălcare a principiului securității raporturilor juridice, a fost ignorarea de către instanțele naționale a*

termenului de prescripție. În acest aspect, Curtea a menționat că rolul pe care îl au termenele de prescripție este unul foarte important atunci când este interpretat în lumina preambulului Convenției, preambul care declară preeminența dreptului ca fiind parte a patrimoniului comun al Statelor contractante.

În consecință, reieșind din raționamentele expuse mai sus, instanța îl va recunoaște pe Moraru Alexei vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (1) Cod penal, cu liberarea acestuia de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală.

Conform alineatelor (2-5) ale art. 60 Cod Penal (în redacția la momentul săvîrșirii faptei), prescripţia curge din ziua săvârşirii infracţiunii şi până la data rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată. În cazul săvârşirii de către persoană a unei noi infracţiuni, prescripţia se calculează pentru fiecare infracţiune separat. Prescripţia se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1), persoana va săvârşi o infracţiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripţiei în acest caz începe din momentul săvârşirii unei infracţiuni noi. Curgerea prescripţiei se suspendă dacă persoana care a săvîrşit infracţiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripţiei se reia din momentul reţinerii persoanei sau din momentul autodenunţării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârşirii infracţiunii au trecut 25 de ani şi prescripţia nu a fost întreruptă prin săvârşirea unei noi infracţiuni.

Raportat speței, instanța de judecată nu reține nici un temei de întrerupere a termenului de prescripție, în sensul invocat la art. 60 Codul penal.

<u>Cu privire la corpurile delicte instanța reține următoarele:</u>

Potrivit art. 397 pct. 3) în coroborare cu art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În continuare în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaşte drept corp delict prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată şi se anexează la dosar.

În conformitate cu art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi,

asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța din 21 martie 2024 a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei – chitanța testului alcooscopic Drager din *****, nr. 10097, care se păstrează la materialele cauzei penale. (f.d. 11);

Prin ordonanța din 21 martie 2024 a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei – un CD cu înregistrări video efectuată la *****, care se păstrează la materialele cauzei penale. (f.d. 35-36);

În temeiul art. 157 alin. (2) Cod de procedură penală, mijloacele materiale de probă purtătorul material de informații de tip CD și purtător de informație pe care sunt stocate 8 înregistrări video și 21 poze, rămân la dosar pe tot termenul de păstrare a acestuia.

<u>Cu privire la cheltuielile judiciare:</u>

Astfel, în cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat a solicitat de a încasa de la Moraru Alexei în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 25,70 lei, ce reprezintă costul testului alcoolscopic la care a fost supus inculpatul.

În acest sens instanța menționează că, potrivit art. 227 Cod procedură penală, (1) Cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În conformitate cu art. 229 Cod procedură penală, (1) Cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

În acest sens, instanța de judecată notează că, urmărirea și judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuția cuvenită experților si interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sunt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară

din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sunt *avansate,* de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind *vinovăţia sa infracţională*, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este *principală* și *integrală*, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Așadar, instanța conchide că solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea din contul inculpatului Moraru Alexei a cheltuielilor judiciare în sumă de 25,70 lei suportate de bugetul de stat în legătură cu efectuarea testului alcoolscopic este întemeiată și în conformitate cu art. 229 alin. (2) Cod procedură penală, va încasa din contul acestuia suma menționată.

Din materialele cauzei rezultă că pentru efectuarea expertizei în prezenta cauză, din bugetul de stat au fost suportate cheltuieli în sumă de 25,70 (douăzeci și cinci, 70 bani) lei, care urmează a fi suportate de către inculpatul Moraru Alexei.

În baza celor expuse, călăuzindu-se de prevederile art. 67, 65[1] Cod penal, art. 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecata ,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se recunoaște vinovat Moraru Alexei Vladimir, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală.

Mijloacele materiale de probă: tichetul „Drager” cu numărul testului *****din *****, anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din *****; un CD cu înregistrări video efectuată la *****, anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din *****, de păstrat în continuare la materialele cauzei.

Se încasează de la Moraru Alexei în folosul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea alcooltestului în sumă de 25,70 lei (douăzeci și cinci lei, 70 bani).

Sentința cu drept de atac în ordine de recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Sentința pronunțată integral public la data de 18 martie 2026.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Natalia Doroftei**